

**SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO HẢI PHÒNG
TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐỒNG HOÀ**

BÀI DỰ THI CUỘC THI VIẾT:

“NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG”

NĂM 2024

Hải Phòng, tháng 10 năm 2024

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO HẢI PHÒNG
TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐỒNG HOÀ

BÀI THI VIẾT:

**“NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG”
NĂM 2024**

Tên tác phẩm: “Người Mẹ tên “Cô” của em!”

Họ tên học sinh: **Phạm Bảo Ngân** – Học sinh lớp 2A3, Trường Tiểu học Đồng Hoà,
Quận Kiến An, Thành phố Hải Phòng.

Bài viết: Người Mẹ tên “Cô” của em!

*“Sáng nào em đến lớp
Cũng thấy cô đến rồi
Đáp lời "chào cô ạ!"
Cô mỉm cười thật tươi...”*

Những lời trong bài thơ “*Cô giáo của em*” mà sáng nay em vừa được học có lẽ sẽ khiến em nhớ mãi, không bao giờ quên. Bởi, từng câu, từng chữ trong bài thơ ấy em thấy thật giống với hình ảnh của Cô giáo lớp em bây giờ.

Cô tên Thủy, cô bằng tuổi mẹ em, năm nay cô 40 tuổi, cô đang dạy em năm lớp 2. Dáng người cô thon thả, nước da trắng hồng và mái tóc cắt ngắn ngang vai đã càng giúp cô thêm trẻ trung, nhanh nhẹn. Cô rất giống với cô giáo trong bài thơ ấy, cô luôn đến lớp rất sớm, mỗi lần em đến lớp đều được ánh mắt trìu mến và nụ cười rạng rỡ trên môi cô chào đón em. Hàng ngày, cô luôn dạy bảo, quan tâm chúng em với cử chỉ gần gũi, tình cảm. Mỗi lần giảng bài, giọng cô thật trầm ấm, nhẹ nhàng, tỉ mỉ và rất dễ hiểu. Ngoài việc dạy dỗ, chỉ bảo chúng em trong những giờ học trên lớp, mà trong giờ giải lao, cô thường ở lại trên lớp, cô ân cần hỏi han từng bạn, cùng trò chuyện và nhắc nhở chúng em không nô đùa, chạy nghịch kéo bị ngã. Cô chu đáo, chăm sóc chúng em mỗi bữa trưa, giấc ngủ trên lớp. Mỗi hôm cô bận đi tập huấn hay có việc, cô không lên lớp thì em đều cảm thấy nhớ cô. Đặc biệt, kỳ nghỉ “Tết bất đắc dĩ” vì cơn bão Yagi vừa qua, em thấy nhớ cô, nhớ lớp, nhớ bạn vô cùng. Em mong từng ngày để được đến lớp, được gặp cô để kể cho cô nghe bao chuyện ở nhà... Chính từng cử chỉ, từng lời nói, nụ cười mỗi ngày của cô đã khiến em luôn thích đi học, thích đến lớp, đến trường và cảm thấy mỗi ngày đến trường là một ngày vui thật sự.

Hôm nay cũng là một ngày vui như vậy nữa, một buổi sáng thứ hai tuần đầu thật đẹp, thật vui vẻ. Một điều thật tuyệt vời hơn nữa với em đó là em có hai người mẹ, luôn được hai người mẹ chăm sóc, nuôi nấng, dạy dỗ mỗi ngày. Một người mẹ ở nhà là người đã sinh ra em và một người mẹ trên lớp mỗi ngày em đều gọi là “CÔ”. Em hứa sẽ cố gắng chăm ngoan, học giỏi để không phụ lòng dạy bảo của cô và trở thành người học trò đáng tự hào của cô.

*“Yêu thương em ngắm mãi
Những điểm mười cô cho!”*

Học sinh viết bài:

Phạm Bảo Ngân
(Học sinh lớp 2A3- Trường TH Đồng Hoà)